FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT GEORGES COSMAS
fremsat den 8. juni 1995 *

1. Kommissionen har ved sit søgsmål i nærværende sag i medfør af EF-traktatens artikel 169 nedlagt påstand om, at Domstolen fastslår, at Irland har tilsidesat sin forpligtelse til at gennemføre Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet [1] og Rådets direktiv 92/31/EØF af 28. april 1992 om ændring af direktiv 89/336/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet [2] (herefter benævnt »direktiverne«) i sin interne retsorden.

2. I artikel 12, stk. 1, i direktiv 89/336, som den lød oprindeligt, bestemtes:

»Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. juli 1991 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 1992.«

Ved artikel 1, nr. 2), i direktiv 92/31 blev der til denne bestemmelse føjet følgende afsnit:

»Medlemsstaterne tillader dog i perioden indtil den 31. december 1995 markedsføring og/eller ibrugtagning af apparater, der er omfattet af nærværende direktiv, og som er i overensstemmelse med de nationale bestemmelser, der er gældende på deres område den 30. juni 1992.«

I artikel 2 i direktiv 92/31 bestemmes:

»Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv senest tre måneder efter dets vedtagelse. De underretter straks Kommissionen herom.

* Originalsprog: græsk.
1 — EFT L 139, s. 19.
2 — EFT L 126, s. 11.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser senest seks måneder efter vedtagelsen af dette direktiv.«

3. Efter udløbet af de nævnte frister fremsendte Kommissionen den 14. oktober 1992 en åbningsskrivelse til Irland, i hvilken den henledte opmærksomheden på, at den stadig ikke havde fået meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne i den interne retsorden, og at den ikke var i besiddelse af andre oplysninger i så henseende, hvorfor Kommissionen opfordrede Irland til at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist på to måneder fra modtagelsen af nævnte skrivelse.

4. Kommissionen fremsatte den 2. juli 1993 en begrundet udtalelse, i hvilken den opfordrede Irland til inden for en frist på to måneder fra modtagelsen af udtalelsen at træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme direktiverne.

5. Den 30. august 1994 anlagde Kommissionen sag ved Domstolen ved indlevering af stævning til Domstolens Justitskontor.

6. Irland bestrider i sit svarskrift ikke, at de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre direktiverne i irsk ret ikke er blevet truffet. Det bemærker blot, at proceduren til vedtagelse af ministerielle bekendtgørelser (»Ministerial Regulations«), der kan løse problemet, er iværksat.

7. Efter Domstolens faste praksis kan en medlemsstat ikke påberåbe sig bestemmelser, praksis eller forhold i sin nationale retsorden til støtte for, at forpligtelser og frister i henhold til EF-traktaten og fællesskabsdirektiverne ikke er overholdt [3].

8. Da Irland ikke har gennemført direktiverne i sin nationale retsorden, må det af Kommissionen påståede traktatbrud under disse omstændigheder anses for bevist.

3 — Se dom af 18.5.1994, sag C-303/93, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 1901, af 28.9.1994, sag C-65/94, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 4627, af 15.12.1994, sag C-94/94, Kommissionen mod Spanien, Sml. I, s. 5777, af 19.1.1995, sag C-66/94, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 149, af 23.3.1995, sag C-365/93, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 499, og af 6.4.1995, sag C-147/94, Kommissionen mod Spanien, Sml. I, s. 1015.

9. Stævningen synes i sit indledende afsnit at henvise til endnu et traktatbrud, nemlig den manglende meddelelse til Kommissionen af foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne. Selv om stævningen skulle fortolkes således, at også dette sidstnævnte traktatbrud er omfattet af påstanden, er en undersøgelse af dette spørgsmål overflødig, eftersom Irland ikke har vedtaget de nødvendige bestemmelser inden for den fastsatte frist [4].

Forslag til afgørelse

10. Af disse grunde foreslår jeg Domstolen, at:

1) Det fastslås, at Irland har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler det i medfør af artikel 12, stk. 1, i Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet og artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 92/31/EØF af 28. april 1992 om ændring af direktiv 89/336/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet samt EF-traktatens artikel 189, stk. 3, idet det ikke inden for de fastsatte frister har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre de nævnte direktiver i national ret.

2) Irland pålægges at betale sagens omkostninger.

4 — Se hertil de nævnte domme i sagerne Kommissionen mod Italien, præmis 6, og Kommissionen mod Grækenland, præmis 12, samt dommen af 6.4.1995, Kommissionen mod Spanien, præmis 7.